Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

26 януари 2017 година*

„Обжалване — Картели — Белгийски, германски, френски, италиански, нидерландски и австрийски пазар на оборудване за баня — Съгласуване на продажните цени и обмен на чувствителна търговска информация — Насоки относно метода за определяне на глобите за 2006 г. — Принцип на равно третиране — Упражняване на правомощието за пълен съдебен контрол“

По дело C-638/13 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 27 ноември 2013 г.,

Roca SARL, установено в Сент Уан л'Омон (Франция), за което се явява P. Vidal Martínez, abogada,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Европейска комисия, за която се явяват F. Castilla Contreras, F. Castillo de la Torre и F. Jimeno Fernández, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: A. Tizzano, заместник-председател на Съда, изпълняващ функцията на председател на първи състав, M. Berger, E. Levits, S. Rodin (докладчик) и F. Biltgen, съдии,

генерален адвокат: M. Wathelet,

секретар: K. Malacek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 10 септември 2015 г.,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* * Език на производството: испански.

Решение

1 С жалбата си Roca SARL иска отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз от 16 септември 2013 г., Roca/Комисия (T-412/10, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2013:444), с което Общият съд е отменил Решение C(2010) 4185 окончателен на Комисията от 23 юни 2010 година относно производство съгласно член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/39092 — Оборудване за баня), в частта му, в която Европейската комисия е определила размера на наложената на жалбоподателя глоба, без да вземе предвид оказаното от него сътрудничество, намалил е размера на наложената му глоба на 6 298 000 EUR и е отхвърлил жалбата в останалата ѝ част.

Правна уредба

Регламент (ЕО) № 1/2003

2 Член 23, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 ДФЕС и 102 ДФЕС] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), предвижда:

„2. С решение Комисията може да налага [глоби] на предприятия и на сдружения на предприятия, когато умишлено или поради небрежност

а) нарушават член [101 ДФЕС] или [102 ДФЕС] […]

[…]

За всяко предприятие и сдружение на предприятия, което има участие в нарушението, [глобата] не може да надвишава 10 % от общия размер на оборота му за предходната [финансова] година.

[…]

3. При определяне на размера на [глобата] се взема предвид както тежестта, така и продължителността на нарушението“.

3 Член 31 от този регламент предвижда:

„Съдът разполага с [правомощие за пълен съдебен] контрол върху решения, с които Комисията е постановила [глоба] или [периодична имуществена санкция]. Той може да отмени, намали или увеличи наложената [глоба] или [периодична имуществена санкция]“.

Насоки от 2006 г.

4 В точка 2 от Насоките относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ C 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264, наричани по-нататък „Насоките от 2006 г.“), се посочва относно определянето на глобите, че „Комисията трябва да отчита както тежестта, така и продължителността на нарушението“ и че „наложената глоба не може да надвишава тавана, определен в член 23, параграф 2, втора и трета алинея от Регламент № 1/2003“.

5 Точка 13 от тези насоки предвижда:

„При определяне на основния размер за налаганите глоби Комисията ще отчита стойността на продажбите на стоки и услуги на предприятието, с които нарушението е свързано пряко или косвено […] в даден географски район в [Европейското икономическо пространство (ЕИП)]. По принцип тя ще отчита продажбите, извършени от предприятието през последната търговска година на неговото участие в нарушението. […]“.

6 Точка 20 от посочените насоки гласи:

„Оценката на тежестта се извършва на индивидуална основа за всички видове нарушения, като се вземат предвид всички релевантни обстоятелства на случая“.

7 Текстът на точка 21 от същите насоки е следният:

„Като общо правило делът [от] стойността на продажбите, вземан предвид, ще се определя на ниво до 30 % от стойността на продажбите“.

8 Съгласно точка 22 от Насоките от 2006 г.:

„За да се прецени дали делът [от] стойността на продажбите, който ще бъде приложен в даден случай, следва да бъде в долната част или горната част на тази скàла, Комисията ще отчита редица фактори, като: естество на нарушението, общ пазарен дял на всички съответни предприятия, географски обхват на нарушението, както и дали нарушението е било [приведено в изпълнение] или не“.

9 Точка 23 от тези насоки предвижда:

„Хоризонталните споразумения за фиксиране на цените,[…] подялба на пазара и ограничаване на продукцията […], които обикновено са поверителни, поради самото си естество са сред най-вредните ограничения на конкуренцията. С оглед на следваната политика те ще бъдат наказвани с най-тежки глоби. Поради това делът [от] стойността на продажбите, който ще се взема предвид при такива нарушения, по принцип ще бъде в горния край на скàлата“.

10 Текстът на точка 25 от посочените насоки е следният:

„Освен това, независимо от продължителността на участието на предприятието в нарушението, Комисията ще включи в основния размер сума между 15 % и 25 % от стойността на продажбите, както е определена в раздел А по-горе, с цел да възпира предприятията дори да встъпват в хоризонтални споразумения за фиксиране на цените, подялба на пазара и ограничаване на продукцията. Комисията може да приложи също така допълнителен размер в случай на други нарушения. За целите на вземане на решение относно дела [от] стойността на продажбите, който ще бъде приложен в даден случай, Комисията ще отчита редица фактори, по-специално посочените в точка 22“.

11 Точка 29 от същите насоки предвижда:

„Основният размер може да бъде намален, ако Комисията установи наличието на смекчаващи обстоятелства, като например:

— когато съответното предприятие представи доказателства, че то е прекратило нарушението веднага след намесата на Комисията: това няма да се прилага към тайни споразумения или практики (по-специално към картели);

— когато предприятието представи доказателства, че нарушението е било извършено в резултат на небрежност,

— когато предприятието представи доказателства, че неговото участие в нарушението е крайно ограничено и по такъв начин докаже, че по времето, когато то е било страна по нарушаващото споразумение, то фактически не го е прилагало, като е възприемало конкурентно поведение на пазара: сам по себе си фактът, че предприятието е участвало в нарушението по-кратко време, отколкото другите, няма да бъде считан за смекчаващо обстоятелство, тъй като това вече е отразено в основния размер,

— когато съответното предприятие е оказало ефективно съдействие на Комисията извън обхвата на Известие за намаляване и освобождаване от отговорност и извън своето правно задължение за това,

— когато антиконкурентното поведение на предприятието е било разрешено или насърчено от публичните органи или от законодателството“. […]“.

Фактите по спора и спорното решение

12 Фактите по спора са изложени в точки 1—29 от обжалваното съдебно решение и могат да бъдат обобщени, както следва.

13 Roca е дружество по френското право, което е дистрибутор основно на керамични изделия, кранове и фитинги на френския пазар. Към момента на осъществяване на фактическия състав на нарушението това дружество е част от група от дружества, извършващи дейност в сектора на оборудването за баня (наричана по-нататък „групата Roca“), в която дружеството майка е Roca Sanitario SA, притежаващо изцяло капитала на Roca.

14 На 15 юли 2004 г. Masco Corp.. и дъщерните му дружества, сред които Hansgrohe AG, което произвежда кранове и фитинги, и Hüpre GmbH, което произвежда душкабини, уведомяват Комисията за наличието на картел в сектора на оборудването за баня и искат да бъдат освободени от глоби на основание Известието на Комисията относно освобождаването от глоби и намаляването на техния размер по делата за картели (ОВ C 45, 2002 г., стр. 3, наричано по-нататък „Известието относно сътрудничеството от 2002 г.“) или поне размерът на глобите, които могат да им бъдат наложени, да бъде намален.

15 На 9 и 10 ноември 2004 г. Комисията извършва внезапни проверки в помещенията на няколко дружества и национални професионални сдружения, които осъществяват дейност в сектора на оборудването за баня. Между 15 ноември 2005 г. и 16 май 2006 г. отправя искания за предоставяне на информация до посочените дружества и сдружения, включително до Roca и Laufen Austria AG.

16 На 17 януари 2006 г. Roca иска от свое име и от името на групата, към която принадлежи Laufen Austria, доколкото е поело дейността на тази група във Франция, да бъде освободено от глоби на основание Известието относно сътрудничеството от 2002 г. или поне размерът на глобата, която може да му бъде наложена, да бъде намален.

17 С писмо от 8 декември 2006 г. Комисията уведомява жалбоподателя, че е решила да му предостави намаление на този размер при определени условия.

18 На 26 март 2007 г. Комисията изготвя изложение на възраженията, което е връчено на жалбоподателя. Той е изслушан в периода между 12 и 14 ноември 2007 г.

19 На 23 юни 2010 г. Комисията приема спорното решение, в което установява, че е налице единно и продължено нарушение на член 101, параграф 1 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 г. (ОВ L 1, 1994 г., стр. 3, наричано по-нататък „Споразумението за ЕИП“) в сектора на оборудването за баня. Според Комисията това нарушение, в което са участвали 17 предприятия, е протекло в различни периоди от време между 16 октомври 1992 г. и 9 ноември 2004 г. То приело формата на съвкупност от антиконкурентни споразумения или съгласувани практики на белгийска, германска, френска, италианска, нидерландска и австрийска територия.

20 Картелът се отнасял до оборудването за баня, което е част от една от следните три подгрупи продукти, а именно крановете и фитингите, душкабините и аксесоарите към тях, както и керамичните изделия (наричани по-нататък „трите подгрупи продукти“).

21 Комисията посочва по-специално че има национални професионални сдружения, членовете на които покриват с дейността си всичките три подгрупи продукти и които тя нарича „координиращи организации“, национални професионални сдружения, чиито членове осъществяват дейност, свързана с поне две от тези три подгрупи, които тя нарича „мултипродуктови сдружения“, както и специализирани сдружения, чиито членове осъществяват дейност, свързана с една от тези три подгрупи. Накрая Комисията установява наличието на главна група предприятия, участващи в картела в различни държави членки, както и в рамките на координиращи организации и на мултипродуктови сдружения.

22 Относно участието на групата Roca в констатираното нарушение Комисията приема, че тази група е знаела за нарушението относно трите подгрупи продукти. Що се отнася обаче до географския обхват на картела, Комисията счита, че не може да се приеме, че групата Roca е знаела за цялостния ѝ обхват, а само че е участвала в извършването на тайни действия във Франция и Австрия. Участието на самия жалбоподател било ограничено до френската територия и до керамичните изделия, крановете и фитингите.

23 Така в член 1, параграф 3 от спорното решение Комисията установява, че Laufen Austria, Roca Sanitario и Roca са нарушили член 101, параграф 1 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП, като са участвали в продължавано споразумение или в съгласувани практики в сектора на оборудването за баня във Франция и Австрия.

24 За определяне на размера на наложената на всяко предприятие глоба Комисията се е основала на Насоките от 2006 г.

25 Първо, Комисията определя основния размер на глобата. За тази цел тя уточнява, че за всяко предприятие посоченото изчисление се основава на продажбите му по държава членка, умножени по броя на годините на участие в нарушението, установено във всяка държава членка и за засегнатата подгрупа продукти, така че се отчита фактът, че някои предприятия са упражнявали дейността си само в определени държави членки или в някои от трите подгрупи продукти.

26 След като внася това уточнение, Комисията определя на 15 % от стойността на продажбите коефициента, свързан с тежестта на констатираното нарушение по смисъла на точки 20—23 от Насоките от 2006 г. (наричан по-нататък „коефициентът за тежест на нарушението“). В това отношение тя взема предвид четири критерия за преценка на нарушението, а именно комбинираните пазарни дялове, както и естеството, географския обхват и извършването на нарушението.

27 Освен това Комисията определя коефициент 1,83, който трябва да се приложи с оглед на продължителността на констатираното нарушение към определения за жалбоподателя основен размер на глобата на основание разпоредбите на точка 24 от Насоките от 2006 г., коефициент,

който съответства на участие в нарушението на френската територия за крановете и фитингите за периода от 10 декември 2002 г. до 9 ноември 2004 г., както и коефициент 0,66, който съответства на участие в нарушението на френската територия за керамичните изделия за периода от 25 февруари до 9 ноември 2004 г.

28 Накрая, за да придаде възпиращо действие на спорното решение въз основа на разпоредбата на точка 25 от Насоките от 2006 г. и съгласно посочените в точка 26 от настоящото решение четири критерия за преценка Комисията увеличава основния размер на глобата, като прилага към стойността на продажбите допълнителен коефициент (наричан по-нататък „коефициентът за допълнителен размер“) от 15 %.

29 Резултатът от това, що се отнася до групата Roca, е основен размер на глобата от 3 000 000 EUR за тайни действия във връзка с кранове и фитинги на френския пазар и основен размер на глобата от 35 700 000 EUR за тайни действия във връзка с керамични изделия, в това число 3 700 000 EUR за френския пазар и 32 000 000 EUR за австрийския пазар.

30 Второ, Комисията разглежда наличието на отегчаващи или смекчаващи обстоятелства, които могат да доведат до коригиране на основния размер на глобата. Що се отнася до жалбоподателя, тя приема, че не е налице никакво отегчаващо или смекчаващо обстоятелство.

31 Трето, Комисията прилага тавана от 10 % от оборота по член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003. Основният размер на глобата, определен за групата Roca след прилагане на този таван, е 38 700 000 EUR.

32 Четвърто, Комисията приема, че групата Roca, към която принадлежи жалбоподателят, няма право да се ползва от намаление на размера на глобите на основание Известието относно сътрудничеството от 2002 г. Според нея, от една страна, не може да се счита, че представените от тази група доказателства имат значителна добавена стойност по смисъла на точка 21 от това известие. От друга страна, посочената група не е показала действителен дух на сътрудничество в административната процедура.

33 Предвид гореизложеното, в член 1, параграф 3 от спорното решение Комисията констатира, че жалбоподателят е нарушил член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП, като в периода от 10 декември 2002 г. до 9 ноември 2004 г. е участвал в продължавано споразумение или съгласувани практики в сектора на оборудването за баня във Франция и Австрия.

34 Съгласно член 2, параграф 4, буква б) от спорното решение Комисията налага на жалбоподателя глоба за това нарушение в размер на 6 700 000 EUR солидарно с Roca Sanitario.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

35 На 9 септември 2010 г. Roca подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорното решение в частта, в която то се отнася до това дружество, или, при условията на евентуалност, за намаляване на размера на наложената му глоба.

36 В подкрепа на исканията си за частична отмяна на спорното решение Roca изтъква пет основания. Първото основание се отнася до прилагането на тавана от 10 % от оборота, предвиден в член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003. Второто основание е свързано с преценката от Комисията на тежестта на нарушението, извършено от Roca. Третото основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност относно избора на референтната година за определянето на основния размер на глобата. Четвъртото основание е изведено от нарушение на принципите на пропорционалност и на равно третиране, тъй като актуалният икономически контекст на криза не е взет предвид като смекчаващо обстоятелство. Петото

основание се отнася до неотчитането на оказаното от жалбоподателя сътрудничество, от една страна, в рамките на Известието относно сътрудничеството от 2002 г., и от друга страна, като смекчаващо обстоятелство.

37 Освен това Roca е поискало от Общия съд при условията на евентуалност да намали размера на наложената му глоба. В подкрепа на това искане Roca се позовава на грешка в преценката, допусната от Комисията при разглеждането на доказателствата, които ѝ е представило. Това дружество посочва и сътрудничеството си с Комисията, както и по-малката степен на участието му в нарушението в сравнение с други участници.

38 На първо място, Общият съд отхвърля доводите на жалбоподателя за отмяна на спорното решение. На второ място, той уважава частично искането за изменение на наложената глоба, като намалява размера ѝ с 6 %, по съображението че Комисията не е преценила правилно стойността на представените от Roca доказателства на основание на Известието относно сътрудничеството от 2002 г.

Искания на страните

39 Roca иска от Съда:

— да отмени частично обжалваното съдебно решение,

— да намали размера на наложената му глоба и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

40 Комисията иска от Съда:

— да отхвърли жалбата и

— да осъди Roca да заплати съдебните разноски.

По жалбата

41 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две основания. Първото основание е изведено от нарушение от Общия съд на принципите на равно третиране и на пропорционалност, от неизпълнение на задължението му за мотивиране и от изопачаване на фактите, тъй като Общият съд констатирал, че жалбоподателят е знаел за нарушението, засягащо трите подгрупи продукти, и не взел предвид факта, че всъщност извършеното от жалбоподателя нарушение обхваща само две подгрупи продукти. Второто основание е изведено от нарушение от Общия съд на принципите на индивидуализиране на санкцията, на лична отговорност, на пропорционалност, на равно третиране и на защита на оправданите правни очаквания, както и на задължението за мотивиране, тъй като Общият съд отхвърлил искането за намаляване на основния размер на глобата, направено въз основа на по-малката степен на участие на жалбоподателя в нарушението, за което се търси отговорност от него.

По първото основание

Доводи на страните

42 С първото си основание Roca твърди, че Общият съд е нарушил принципите на равно третиране и на пропорционалност, не е изпълнил задължението си за мотивиране и е изопачил представените пред него факти, първо, като неправилно е констатирал в точка 131 от обжалваното съдебно решение, че Roca, поради принадлежността си към групата Roca, е знаело за нарушението, в което е участвало относно трите подгрупи продукти, второ, като неправилно и без да изложи мотиви, не взел предвид по-малката степен на участие на Roca в нарушението, което обхваща само две подгрупи продукти, в сравнение с предприятията, участието на които обхваща трите подгрупи продукти, и трето, като не е намалил вследствие на това размера на наложената му глоба.

43 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

Съображения на Съда

44 Що се отнася до оплакването за изопачаване на фактите, тъй като в точка 131 от обжалваното съдебно решение Общият съд е констатирал, че Roca, поради принадлежността си към групата Roca, е знаело за материалния обхват на нарушението, което обхваща трите подгрупи продукти, трябва да се припомни, че с оглед на изключителния характер на оплакването за изопачаване на факти и доказателства член 256 ДФЕС, член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и член 168, параграф 1, първа алинея, буква г) от Процедурния правилник на Съда изискват от жалбоподателя по-специално да посочи точно доказателствата, за които се твърди, че са били изопачени от Общия съд, и да покаже грешките в преценката, които според него са довели до това изопачаване. Подобно изопачаване трябва ясно да личи в доказателствата по делото, без да е необходимо да се прибягва до нова преценка на фактическите обстоятелства и на доказателствата (определение от 7 май 2015 г., Adler Modemärkte/СХВП, C-343/14 P, непубликувано, EU:C:2015:310, т. 43 и цитираната съдебна практика).

45 Все пак, от една страна, следва да се отбележи, че със съдържащата се в точка 131 от обжалваното съдебно решение констатация Общият съд изобщо не е изопачил спорното решение, а се е основал на точка 870 от него.

46 От друга страна, жалбоподателят не е доказал, че Общият съд е изопачил съдържащите се в преписката факти и доказателства. В това отношение жалбоподателят следва да докаже, че не е знаел за материалния обхват на разглежданото нарушение. На етапа на обжалването пред Съда обаче жалбоподателят само поддържа това твърдение, без изобщо да го подкрепя с доказателства.

47 При това положение е неоснователно твърдението на Roca, че Общият съд е изопачил фактите и доказателствата, като е приел, че Roca е знаело за материалния обхват на разглежданото нарушение поради принадлежността си към групата Roca.

48 От това следва, че и оплакванията за неизпълнение на задължението за мотивиране и за нарушение на принципите на пропорционалност и на равно третиране, които се основават на погрешната предпоставка, че Общият съд неправилно е констатирал, че Roca е знаело за материалния обхват на разглежданото нарушение, трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

49 Следователно първото основание трябва да бъде отхвърлено.

По второто основание

Доводи на страните

50 Жалбоподателят поддържа, че Общият съд е нарушил по-специално в точки 116—145 и 247—249 от обжалваното съдебно решение принципите на индивидуализиране на санкцията, на лична отговорност, на пропорционалност, на равно третиране и на защита на оправданите правни очаквания, както и задължението си за мотивиране.

51 По същество Roca поддържа, на първо място, че точки 116—145 от обжалваното съдебно решение са опорочени от грешка при прилагане на правото. Всъщност Общият съд не извел последиците от направената от него констатация, че степента на участието в нарушението, за което е прието, че Roca носи отговорност, е по-малка от тази на другите участници в картела, и по-конкретно не изменил коефициентите за тежест на нарушението и за допълнителен размер и съответно не намалил основния размер на глобата. В това отношение обжалваното съдебно решение не правело разграничение, освен що се отнася до географския обхват на участието в нарушението, между тежестта на деянията на Roca, което не допринесло нито за създаването на картела, нито за поддържането му, и тежестта на деянията на предприятията, образуващи „твърдото ядро“ на участващите предприятия, според естеството на съответното им поведение. Съгласно принципа на недопускане на дискриминация Общият съд трябвало да намали основния размер на наложената на Roca глоба, като приложи спрямо него по-ниски коефициенти за тежест на нарушението и за допълнителен размер в сравнение с тези, които са приложени спрямо посочените предприятия, още повече че в точки 139, 247 и 248 от обжалваното съдебно решение самият той е признал, че по-малката степен на участието на Roca е трябвало да доведе до прилагане на такива коефициенти. Общият съд обаче не взел предвид по-малката степен на участието на Roca в нарушението в сравнение с другите участници, като не изменил тези коефициенти, нито отчел смекчаващи обстоятелства.

52 На второ място, по-малката степен на участието на Roca в нарушението е трябвало поне да бъде взета предвид като смекчаващо обстоятелство по смисъла на точка 29 от Насоките от 2006 г. В точки 141—143 от обжалваното съдебно решение обаче въз основа на прекомерно ограничително и неправилно тълкуване на тази разпоредба Общият съд отхвърлил всякаква възможност за намаляване на глобата на това основание.

53 На трето място, Общият съд нарушил принципа на защита на оправданите правни очаквания и не изпълнил задължението си за мотивиране, като приел в точка 135 от обжалваното съдебно решение, че Комисията не се е отклонила от предвидения в Насоките от 2006 г. метод на изчисляване на размера на глобата.

54 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя. От друга страна, макар да счита, че Общият съд правилно не е приел доводите на жалбоподателя, изведени от нарушение на принципите на равно третиране и на пропорционалност, по същество тя смята, че предпоставката, от която изхожда Общият съд, а именно че коефициентите за тежест на нарушението и за допълнителен размер, приложени спрямо жалбоподателя, участвал в нарушението само чрез своя френски клон, е трябвало да бъдат различни от приложените спрямо други членове на настоящия картел, участвали в нарушението на територията на шест държави членки за три подгрупи продукти, е неточна. Ето защо Комисията приканва Съда да замени мотивите.

Съображения на Съда

55 В началото следва да се припомни, че само Общият съд е компетентен да контролира по какъв начин Комисията е преценила във всеки конкретен случай тежестта на противоправното поведение. Контролът на Съда в производството по обжалване има за цел, от една страна, да се

провери до каква степен Общият съд правилно от гледна точка на правото е взел предвид всички основни фактори, за да прецени тежестта на деяние, определено с оглед на член 101 ДФЕС и на член 23 от Регламент № 1/2003, и от друга страна, да се провери дали Общият съд е отговорил надлежно на всички доводи, изложени в подкрепа на искането за отмяна на глобата или за намаляване на нейния размер (вж. по-специално решения от 17 декември 1998 г., Baustahlgewebe/Комисия, C-185/95 P, EU:C:1998:608, т. 128, от 28 юни 2005 г., Dansk Rørindustri и др./Комисия C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, EU:C:2005:408, т. 244 и от 5 декември 2013 г., Solvay Solexis/Комисия, C-449/11 P, непубликувано, EU:C:2013:802, т. 74).

56 Все пак, доколкото с второто си основание Roca твърди, че както при упражняване на своя контрол за законосъобразност на спорното решение в точки 116—145 от обжалваното съдебно решение, така и при упражняването на правомощието си за пълен съдебен контрол за определянето на размера на глобата в точки 247—249 от обжалваното съдебно решение, Общият съд неправилно не е взел предвид обстоятелството, че степента на участие на жалбоподателя в констатираното нарушение е по-малка в сравнение с предприятията, съставляващи „твърдото ядро“ на картела, следва да се подчертае, че при обжалване на решение на Общия съд Съдът не може, когато се при произнася по правните въпроси, по съображения за справедливост да замести със своята преценка преценката на Общия съд, който, упражнявайки правомощието си за пълен съдебен контрол, се е произнесъл по размера на глобите, наложени на предприятия за извършени от тях нарушения на правото на Съюза (решения от 28 юни 2005 г., Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, EU:C:2005:408, т. 245 и от 11 юли 2013 г., Gosselin Group/Комисия, C-429/11 P, непубликувано, EU:C:2013:463, т. 87)

57 Освен това трябва да се припомни и че при определянето на размера на глобите следва да се вземат предвид продължителността на нарушението и всички елементи, които могат да се включат в преценката на тежестта му (решения от 28 юни 2005 г., Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, EU:C:2005:408, т. 240 и от 11 юли 2013 г., Team Relocations и др./Комисия, C-444/11 P, непубликувано, EU:C:2013:464, т. 98).

58 Сред елементите, които могат да се включат в преценката на тежестта на нарушенията, са поведението на всяко от предприятията, изпълняваната от всяко от тях роля при установяването на картела, изгодата, която са могли да извлекат от него, размера им и стойността на съответните стоки, както и риска, който този вид нарушения представляват за целите на Европейския съюз (решения от 28 юни 2005 г., Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, EU:C:2005:408, т. 242 и от 11 юли 2013 г., Team Relocations и др./Комисия, C-444/11 P, непубликувано, EU:C:2013:464, т. 100).

59 На първо място, в точка 131 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че е налице фактическият състав на установеното от Комисията нарушение. Така той е констатирал, че Roca е участвало в нарушение, изразяващо се в прилагане на съгласуване на бъдещи увеличения на цените и че поради участието си в групата Roca е знаело както за материалния, така и за географския обхват на това нарушение. От това Общият съд е направил извод, че съгласно точки 21—23 и 25 от Насоките от 2006 г. Комисията правилно е приела, че коефициентите за тежест на нарушението и за допълнителен размер от 15 % са подходящи.

60 В това отношение жалбоподателят твърди, че Общият съд не е взел предвид факта, че не е част от „твърдото ядро“ на картела, по-специално с мотива че не е допринесъл за неговото създаване и поддържане.

61 Дори да се приеме, че тези обстоятелства са установени, във всички случаи с тях не може да се потвърди, че Общият съд е трябвало да счете, че коефициентите за тежест на нарушението и за допълнителен размер от 15 % не са подходящи или са прекалено високи, тъй като подобен

процент се обосновава със самото естество на разглежданото нарушение, а именно прилагането на съгласуване на увеличения на цените. Всъщност това нарушение спада към най-сериозните ограничения на конкуренцията по смисъла на точки 23 и 25 от Насоките от 2006 г. и величината от 15 % съответства на най-ниския процент в скалата на санкциите, предвидена за подобни нарушения съгласно тези насоки (вж. в този смисъл решения от 11 юли 2013 г., Ziegler/Комисия, C-439/11 P, EU:C:2013:513, т. 124 и 125 и от 11 юли 2013 г., Dole Food и Team Relocations и др./Комисия, C-444/11 P, непубликувано, EU:C:2013:464, т. 125).

62 Следователно Общият съд правилно е приел в точки 131 и 246 от обжалваното съдебно решение, че Комисията не е нарушила принципа на пропорционалност, като е определила коефициентите за тежест на нарушението и за допълнителен размер като величина от 15 %, независимо от ограничения географски обхват на участието на жалбоподателя в разглежданото нарушение.

63 На второ място, доколкото Roca твърди, че макар да е констатирал, че степента на участието му в нарушението е по-малка в сравнение с други участници, Общият съд е приел прилагането на посочените коефициенти спрямо последното и така е нарушил принципа на равно третиране, следва да се отбележи, че както поддържа по същество Комисията мотивите, съдържащи се в точки 138 и 139, както и в точки 247 и 248 от обжалваното съдебно решение, според които, от една страна, нарушение, обхващащо териториите на шест държави членки и три подгрупи продукти, трябва да се счита за по-тежко от разглежданото, което е извършено само на територията на една държава членка, и от друга страна, само на това основание е трябвало на участвалите в първото нарушение предприятия да се наложи глоба, изчислена въз основа на по-високи коефициенти за тежест на нарушението и за допълнителен размер в сравнение с приложените по отношение на жалбоподателя, са опорочени от грешка при прилагане на правото.

64 Всъщност, що се отнася до определянето на коефициентите за тежест на нарушението и за допълнителен размер, от точки 22 и 25 от Насоките от 2006 г. е видно, че следва да се вземат предвид редица фактори, по-специално посочените в точка 22 от тези насоки. Въпреки че за да се прецени тежестта на нарушение и оттук да се определи размерът на глобата, която трябва да се наложи, може да се вземе предвид по-специално географският обхват на нарушението, самото обстоятелство, че едно нарушение засяга по-широк географски обхват от друго, не предполага непременно, че това първо нарушение, разгледано в неговата цялост, и по-специално във връзка с естеството му, трябва да се квалифицира като по-тежко от второто и като обосноваващо вследствие на това определянето на по-високи коефициенти за тежест на нарушението и за допълнителен размер от тези, които са възприети за изчисляване на глобата, с която се санкционира това второ нарушение (вж. в този смисъл решение от 10 юли 2014 г., Telefónica и Telefónica de España/Комисия, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, т. 178).

65 При това положение следва да се припомни, че принципът на равно третиране представлява общ принцип на правото на Съюза, предвиден в членове 20 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз. От постоянната съдебна практика следва, че спазването на този принцип изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (вж. по-специално решение от 12 ноември 2014 г. Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 51).

66 Спазването на този принцип е задължително за Общия съд не само при упражняването на контрол за законосъобразност на решението на Комисията за налагане на глоби, но и при упражняването на правомощието му за пълен съдебен контрол. Всъщност упражняването на това правомощие при определяне на размера на наложените глоби не би трябвало да води до дискриминация между предприятията, които са участвали в споразумение или в съгласувана

практика в противоречие с член 101, параграф 1 ДФЕС (вж. в този смисъл решение от 18 декември 2014 г., Комисия/Parker Hannifin Manufacturing и Parker-Hannifin, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, т. 77).

67 Както следва обаче от практиката на Съда, при преценката на тежестта на нарушението отчитането въз основа на същия принцип на различията между участвалите в един и същ картел предприятия по-специално с оглед на географския обхват на съответното им участие не трябва непременно да се извършва при определянето на коефициентите за тежест на нарушението и за допълнителен размер, а това може да се направи на друг етап от изчисляването на глобата, например при коригирането на основния размер в зависимост от смекчаващи и отегчаващи обстоятелства по точки 28 и 29 от Насоките от 2006 г. (вж. в този смисъл решения от 11 юли 2013 г., Gosselin Group/Комисия, C-429/11 P, непубликувано, EU:C:2013:463, т. 96—100 и от 11 юли 2013 г., Team Relocations и др./Комисия, C-444/11 P, непубликувано, EU:C:2013:464, т. 104 и 105).

68 Както отбелязва Комисията, подобни различия могат да се проявяват и чрез стойността на продажбите, възприета за изчисляването на основния размер на глобата, доколкото тази стойност отразява за всяко участващо предприятие степента на участието му в разглежданото нарушение съгласно точка 13 от Насоките от 2006 г., която позволява да се приеме като отправна точка за изчисляването на глобите размер, който отразява икономическата тежест на нарушението и ролята на предприятието в него (вж. в този смисъл решение 11 юли 2013 г., Team Relocations и др./Комисия, C-444/11 P, непубликувано, EU:C:2013:464, т. 76).

69 Ето защо, тъй като е безспорно, че основният размер на наложената на жалбоподателя глоба е определен в зависимост от стойността на продажбите на стоки, спадащи към двете подгрупи продукти, състоящи се от керамични изделия и кранове и фитинги, извършени от жалбоподателя на френската територия, Общият съд не е нарушил принципа на равно третиране, като в точки 138 и 139, както и в точки 247 и 248 от обжалваното съдебно решение е определил на 15 % от тази стойност коефициентите за тежест на нарушението и за допълнителен размер.

70 Макар от изложеното по-горе да следва, че мотивите на Общия съд в точки 138 и 139, както и в точки 247 и 248 от обжалваното съдебно решение са опорочени от грешка при прилагане на правото, трябва да се припомни, че ако в мотивите на решение на Общия съд се открива нарушение на правото на Съюза, но неговият диспозитив се явява обоснован по други правни съображения, такова нарушение не може да доведе до отмяна на решението, а следва да се заменят мотивите (вж. в този смисъл решения от 9 юни 1992 г., Lestelle/Комисия, C-30/91 P, EU:C:1992:252, т. 28 и от 9 септември 2008 г., FIAMM и др./Съвет и Комисия, C-120/06 P и C-121/06 P, EU:C:2008:476, т. 187 и цитираната съдебна практика).

71 Впрочем настоящият случай е такъв, както е видно от изложените в точки 64—69 от настоящото решение мотиви, с които следва да се заменят мотивите на Общия съд.

72 Ето защо второто основание следва да се отхвърли, в частта му, в която се поддържа, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото, и по-специално че е нарушил принципите на пропорционалност и на равно третиране, с мотива че тъй като Общият съд не е приложил спрямо жалбоподателя по-ниски коефициенти за тежест на нарушението и за допълнителен размер в сравнение с предприятията, участвали в по-голяма степен в нарушението, той не е взел предвид в обжалваното съдебно решение по-малката степен на участие на жалбоподателя в нарушението.

73 Относно оплакването, че Общият съд не е изпълнил задължението си за мотивиране и е нарушил принципа на защита на оправданите правни очаквания, като е приел в точка 183 от обжалваното съдебно решение, че Комисията не се е отклонила от предвиденията в Насоките от

2006 г. метод на изчисляване на размера на глобата, следва да се отбележи, че Общият съд е описал общо този метод в точки 121 и 122 от обжалваното съдебно решение, както и — в точки 124—126 от посоченото решение — прилагането на същия метод от Комисията.

74 Ето защо подобно оплакване не може да бъде прието.

75 Накрая, що се отнася до оплакването, че Общият съд не е взел предвид като смекчаващо обстоятелство по смисъла на точка 29, трето тире от Насоките от 2006 г. по-малката степен на участие на жалбоподателя в нарушението в сравнение с другите участници, е безспорно, че Roca само е посочило пред Общия съд ограниченото си участие в констатираното нарушение.

76 Впрочем, за да бъде намален размерът на глобата поради смекчаващи обстоятелства, жалбоподателят е трябвало съгласно точка 29 от Насоките от 2006 г. да докаже, че фактически не е прилагал съответните антиконкурентни споразумения, като е възприел конкурентно поведение на пазара, каквото доказателство жалбоподателят не е представил, както е констатирал Общият съд в точка 143 от обжалваното съдебно решение.

77 Във всички случаи тази преценка на доказателствата не може да бъде оспорена в производството по обжалване на решението на Общия съд, освен при тяхно изопачаване, каквото не е изтъкнато в конкретния случай (вж. в този смисъл решения от 13 януари 2011 г., Media-Saturn-Holding/СХВП, C-92/10 P, непубликувано, EU:C:2011:15, т. 27, от 10 юли 2014 г., Гърция/Комисия, C-391/13 P, непубликувано, EU:C:2014:2061, т. 28 и 29 и от 20 януари 2016 г., Toshiba Corporation/Комисия, C-373/14 P, EU:C:2016:26, т. 40).

78 Следователно оплакването във връзка с разглеждането от Общия съд на смекчаващите обстоятелства по смисъла на точка 29, трето тире от Насоките от 2006 г. трябва да бъде отхвърлено.

79 От всички изложени по-горе съображения следва, че второто основание трябва да бъде отхвърлено, а оттук и жалбата в нейната цялост.

По съдебните разноски

80 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.

81 В съответствие с член 138, параграф 1 от този правилник, приложим за производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от него, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като жалбоподателят е загубил делото и Комисията е направила искане да бъде осъден да заплати съдебните разноски, той следва да бъде осъден да заплати разноските по настоящото производство по обжалване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Roca SARL да заплати съдебните разноски.

Подписи